

POŚPIESZENIE (1) *sb n*

G sg pośpi(e)sz(e)nią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [*Udanie się szybko w drogę [czyje do kogo]*]: *czolje tjcze polpjejfenja me^o do K. Rzymkie^o, tedj racz w.m. to kroljevj je^o m. oznajmicz, ylz njcz njezmje^ofkam bo k. Rzymkj ye^ofcze przed feyme^m Rze^ofkjm bendzie vevrot^olavjv ListyPol 1547/398.]*

2. *Przyśpieszenie [czego]*: *Nauka leczenia płodu pośpieszenia. SienLek 112 żp.*

Cf **POŚPIECH**, [**POŚPIECHA**], **POŚPIESZANIE**, [**POŚPIESZNOŚĆ**], **POŚPIESZYĆ**

MP